

Folketingets Skatteudvalg
Christiansborg
1240 København K

København, den 26. maj 2009

Investeringsforeninger og L202

Vi skrev den 27. april 2009 til Folketingets Skatteudvalg (bilag 4) og Skatteministeren har på opfordring fra udvalget kommenteret vores brev den 13. maj 2009 (bilag 29).

I den mellemliggende periode har vi haft positive og konstruktive drøftelser med Skatteministeriet. Som det fremgår af ministerens svar har denne dialog dog ikke medført at L202 er blevet ændret i retning af vores ønsker. Ministeren skriver til Skatteudvalget: *”Der er således behov for yderligere analyser af problemstillingen. Skatteministeriet vil derfor arbejde videre med spørgsmålet i samspil med IFR, idet der sigtes mod at gennemføre eventuelle justeringer i næste folketingssamling – i løbet af efteråret – hvis konklusionen er, at der er behov for en lovændring”*.

Vi er glade for Skatteministeriets konstruktive tilgang. Vi antager, at dette også skyldes, at ministeriet har erkendt, at investeringsforeningernes egenart medfører en uheldig og helt utilstret forværring af flere end 500.000 investorers forhold. Private investorer har 4 ud af 10 værdipapirkroner placeret i investeringsbeviser.

Opfordring til hurtigt arbejde

Med dette brev appellerer vi om, at Skatteudvalget støtter vores opfordring til Skatteministeren om at afskaffe den uheldige ”sidemandsudlodning” hurtigst muligt (jf. nedenfor). Der må ikke gå sommerferiestemning og metaltræthed i processen. For når reglerne ikke kan rettes op allerede i forbindelse med vedtagelse af L202, så haster det med vedtagelsen af en ændringslov i næste samling.

Skatteministeriet skriver, at reglerne først har virkning for foreningerne fra 1. januar 2010. Det er rigtigt, og det betyder, at foreningerne allerede fra den 1. januar 2010 begynder med at fastlægge og fastlåse størrelsen på udlodningen 2010. Alle systemer skal derfor på plads inden 1. januar 2010.

Der er altså ikke god tid. Hverken for Skatteministeriet, der skal foretage analyserne, Folketinget, der skal vedtage ændringerne eller for de mange foreninger, der skal have regnskabssystemerne tilpasset.

Sidemannsudlodning – hvad er problemet?

Som vi skrev i vores henvendelse til udvalget og i vores høringssvar til L202 så InvesteringsForeningsRådet helst, at Skatteministeren havde fulgt Skattekommissionens rapport fuldt ud på vores område. Det ville have medført en ligestilling af danske investeringsforeninger med konkurrerende fonde fra udlandet. Dette ønske synes dog udenfor rækkevidde givet det foreliggende forlig mellem DF og Regeringspartierne.

Derfor er vores mål nu i første række at få fjernet ulemperne ved den såkaldte sidemannsudlodning. Vi har beskrevet problemstillingen både i vores høringssvar og i henvendelsen fra april. Vi vil dog her kort ridse op, hvorfor reformen rammer de aktiebaserede foreninger så hårdt.

Sidemannsudlodningen opstår, fordi investeringsforeninger omfattet af lov om investeringsforeninger og specialforeninger¹ har pligt til at indløse enhver investor, der vil ud af sin investering, med midler fra den fælles værdipapirbeholdning. Denne regel har til formål at beskytte investorerne, som kan gå til foreningen i stedet for at lede efter en køber til deres investeringsbeviser.

En investeringsforening skal som udgangspunkt have hele sin formue anbragt i værdipapirer (efter bestemmelser i love og vedtægter) og derfor skal foreningen sælge værdipapirer for at få penge til den indløsende investor.

Den indløsende investor beskattes af kursgevinsten på sit investeringsbevis. Men alligevel medfører foreningens netop nævnte salg af værdipapirer - pga. uhensigtsmæssige skatteregler for udlodning (ligningslovens § 16 C) - at der genereres en skattepligtig sidemannsudlodning til samtlige andre investorer i foreningen.

Sidemannsudlodningen forøger den skattepligtige udlodning markant for afdelingens investorer, og samtidig medfører den et kurstab på beviset. Dette tab er skattemæssigt kildeartsbegrænset, så investorerne kan ikke være sikre på at de kan udnytte deres fradrag.

Indløsningspligten har altid eksisteret for investeringsforeninger. Dermed har ligningslovens § 16C også kunnet forårsage sidemannsudlodning tidligere. Det har dog frem til skattereformen været muligt for foreningerne at skaffe likviditet til indløsningsbeviserne ved at sælge aktier, der har været ejet mere end tre år, da avancer på sådanne aktier ikke udløser udlodning. Derfor har problemstillingen været til at leve med indtil nu.

InvesteringsForeningsRådets model

InvesteringsForeningsRådet har i dialogen med ministeriet fremlagt en model, som kan eliminere sidemannsudlodning. Den er konstrueret som en justering af den allerede i dag eksisterende udlokningsregulering. Det vil føre for vidt at komme ind på de tekniske detaljer i denne mekanisme, men vi står naturligvis til rådighed for uddybning, hvis udvalget eller enkelte medlemmer kunne ønske sig en gennemgang af modellen.

¹ Baseret på UCITS-direktivet og administreres af Finanstilsynet

Vi har forstået, at Ministeriet sådan set er enige i, at vores model fjerner sidemandsudlodningen uden at generere for lidt skat for de enkelte investorer. Vi forstår dermed også på ministeriet, at arbejdet henover sommeren skal bruges til at blive sikker på, at modellen ikke kan misbruges til omgåelse.

Dette har vi stor forståelse for og vi ser frem til samarbejdet med Skatteministeriet. Vi beder blot om, at den periode, hvor eksisterende og potentielle investorer skal holdes som gidsler i processen, gøres kortest mulig.

Med venlig hilsen

InvesteringsForeningsRådet

Jens Jørgen Holm Møller

Karen Leth Jensen